

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. H.
bytem
zastoupen advokátem Mgr. Vlastimilem Šiple
sídlem Moravské náměstí 690/15, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2017, č. j. JMK 56578/2017, sp. zn. S –
JMK 163942/2016/OD/Bo,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2017, č. j. JMK 56578/2017, sp. zn. S – JMK 163942/2016/OD/Bo (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 17. 10. 2016, č. j. ODSČ-12741/16-28, sp. zn. ODSČ-12741/16-LIM/PŘ (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 10. 5. 2016 ve 14:46 hod., řídil osobní motorové vozidlo tov. zn., RZ:, v Brně po ulici Pod Kaštany, kde překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, když mu byla hlídkou Policie ČR silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI naměřena rychlost 73 km/h v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 70 km/h. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

2. V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Následně ve vztahu k žalobním námitkám uvedl, že je ve strojově sepsaném oznámení přestupku skutečně nesprávně uveden čas spáchání přestupku 9:20 hod. Podle názoru žalovaného se jedná o pouhou chybu v psaní, neboť je v ostatních podkladech založených ve spisu shodně uveden čas 14:46 hod. V tomto kontextu žalovaný poukázal nejen na obsah ručně sepsaného oznámení přestupku a úředního záznamu, ale také záznamu o přestupku, ve kterém je jako jedna z automaticky vygenerovaných hodnot uveden čas měření 14:46 hod. Kromě toho žalovaný doplnil, že strojově sepsané oznámení přestupku je pouze průvodním dopisem k postoupení policejního spisu, pročez nemá stejnou vypovídací hodnotu jako ostatní součásti policejní dokumentace. Podle názoru žalovaného nemůže mít chyba v psaní za následek nezákonnost rozhodnutí o přestupku.
3. Žalovaný pak nepovažoval za důvodnou ani námitku žalobce, kterou brojil proti nedostatečnému vymezení místa spáchání přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí. K tomu uvedl, že ve vztahu ke zjištění skutkového stavu věci není podstatné, kde bylo ustaveno měřicí zařízení, ale ve kterém místě bylo vozidlo změřeno. V tomto ohledu se žalovaný předně odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a související judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudky pod sp. zn. 4 As 63/2015 a sp. zn. 10 As 44/2016), podle které nemusí být místo spáchání přestupku vymezeno na metr přesně, přičemž vždy záleží na individuálních okolnostech případu, jako je velikost obce, komplikovanost dopravní situace, umístění dopravního značení apod. Podstatné je, aby nebyl přestupek zaměnitelný s jiným a aby nebyly dány pochybnosti o tom, zda k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo či nikoliv. Kromě toho žalovaný poukázal na skutečnost, že dotčená ulice Pod Kaštany je přímou ulicí, která je z obou stran ohraničena křižovatkou. Po celé její délce je nejvyšší dovolená rychlost omezena na 50 km/h. Dopravní situace v místě není složitá. Uvedení

č.p. nemovitosti, vedle které došlo k měření rychlosti, nebylo nezbytné za účelem posouzení toho, zda došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Vymezení místa spáchání přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí je proto dostačující.

III. Žaloba

4. Žalobce v žalobě předně namítal, že se přestupku nedopustil. Kromě toho poukázal na rozpory v podkladech založených ve správním spisu, neboť byl ve strojově sepsaném oznámení přestupku uveden čas jeho spáchání v 9:20 hod., přestože policisté během silniční kontroly v tomto ohledu do ručně sepsaného oznámení přestupku zaznamenali čas 14:46 hod. Prvostupňový správní orgán se těmito rozpory nezabýval a bez dalšího vzal za prokázané, že ke spáchání přestupku došlo v čase 14:46 hod. Tyto pochybnosti nebyly odstraněny ani svědeckými výpověďmi zasahujících policistů, kteří uvedli, že v daném místě prováděli měření rychlosti v dopoledních i odpoledních hodinách, přičemž žalobce ulicí Pod Kaštany opakovaně projížděl. Pokud tedy prvostupňový správní orgán rozpory v časových údajích přehlížel, učinil své rozhodnutí nepřezkoumatelným. Podle názoru žalobce pak nelze tuto vadu odstranit pouze v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí.
5. Kromě toho žalobce dále namítal, že nebylo ve výroku prvostupňového rozhodnutí dostatečně vymezeno místo spáchání přestupku, když je v něm uvedeno, že se žalobce přestupku dopustil „v Brně po ulici Pod Kaštany“. V tomto kontextu žalobce zdůraznil, že se jedná o ulici dlouhou několik set metrů, čímž nebylo dostatečně vyloučeno, aby mohl být přestupek zaměnitelný s jiným. Neztotožnil se pak s argumentací žalovaného, že dopravní situace na ulici Pod Kaštany není složitá, a to nejen s ohledem na její délku, ale také proto, že se jedná o čtyřproudovou pozemní komunikaci, protnutou dvěma křižovatkami. Ve vztahu ke zjištění skutkového stavu věci je podle žalobce rozhodné, zda došlo k měření rychlosti skutečně na ulici Pod Kaštany, anebo na ulici Hradecká (za křižovatkou s ulicí Tábor), kde je dopravním značením stanovena nejvyšší dovolená rychlost 60 km/h. Prvostupňový správní orgán se touto námitkou dostatečně nezabýval.
6. Zasahující policisté poté v rámci podání svědeckých výpovědí obecně popisovali postup při měření rychlosti, aniž by bylo možné z jejich výpovědí spolehlivě dovodit, kde došlo ke změření žalobcova vozidla, popř. jakým směrem se pohybovalo. V této souvislosti žalobce namítal, že prvostupňový správní orgán neuvedl, na základě čeho dospěl k závěru, že měla policejní hlídka měřené vozidlo neustále na dohled. Přestože žalobce jednotlivé námitky uplatnil již v odvolacím řízení, nebyly dostatečně vypořádány. Proto krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil, uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný v rámci svého vyjádření předně uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí. V reakci na uplatněné námitky pak doslovně odcitoval konkrétní pasáže z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Současně doplnil, že podle úředního záznamu probíhalo měření rychlosti na ulici Pod Kaštany ve směru do centra. Zasahující policisté dále v rámci svědeckých výpovědí upřesnili, že měřili rychlost vozidel v místech od přechodu pro chodce, tedy až za křižovatkou ulic Tábor - Hradecká - Pod Kaštany

směrem do centra. Na radaru byla navíc nastavena brána neboli vzdálenost měření. Podle názoru žalovaného se v daném místě jedná o nekomplikovaný a přímý úsek komunikace, jak vyplývá z veřejně dostupných internetových map. Spáchání přestupku žalobcem bylo prokázáno bez důvodných pochybností. Z toho důvodu žalovaný krajskému soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

8. Ve správním spisu se nachází ručně sepsané oznámení přestupku, úřední záznam a záznam o přestupku, ze kterých vyplývá, že se žalobce přestupku dopustil dne 10. 5. 2016 v 14:46 hod. v Brně na ul. Pod Kaštany, a to ve směru od křižovatky s ulicí Tábor do centra města, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Kromě toho se ve spisu nachází nejen fotografie žalobce a jeho vozidla, v rozhodné době platný ověřovací list rychloměru a evidenční karta řidiče, ale také strojově sepsané oznámení přestupku. V něm je naopak uvedeno, že se žalobce přestupku dopustil v 9:20 hod. Na základě těchto podkladů byl vydán příkaz, proti kterému podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce včas odpor. Proto bylo nařízeno ústní jednání na den 15. 8. 2016, ke kterému se za žalobce dostavila v substituci Mgr. B. K. (dále jen „zmocněnkyně“).
9. Do protokolu zmocněnkyně uvedla, že žalobce se spácháním přestupku nesouhlasí, přičemž se muselo jednat o chybu měření nebo k němu došlo ještě před předmětnou křižovatkou. Následně bylo prvostupňovému správnímu orgánu dne 25. 8. 2016 doručeno písemné vyjádření žalobce, ve kterém byla opět namítnuta pochybnost ohledně správnosti a místa provedeného měření, včetně návrhu na doplnění dokazování. Prvostupňový správní orgán proto předvolal jako svědky zasahující policisty pprap. Mgr. M. M. a nstržm. L. P. Z přepisu svědecké výpovědi pprap. M. vyplývá, že měření rychlosti probíhalo rozhodného dne v dopoledních i odpoledních hodinách na ulici Pod Kaštany, a to za křižovatkou a přechodem pro chodce ve směru jízdy vozidla. Změření vozidla v jiném místě (před křižovatkou) bylo vyloučeno nastavením brány neboli vzdálenost měření. Obdobně vypověděl nstržm. P., že prováděli měření rychlosti vozidel jedoucích z ulice Hradecká na ulici Pod Kaštany, a to za křižovatkou, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h. Konkrétně v místě, kde je na ulici Pod Kaštany přechod pro chodce. Měření probíhalo dopoledne i odpoledne.
10. Následně bylo vydáno **prvostupňové rozhodnutí**. V jeho odůvodnění prvostupňový správní orgán k námitkám žalobce uvedl, že ze svědeckých výpovědí policistů vyplývá, že ke změření rychlosti vozidla došlo až za křižovatkou ulic Hradecká - Pod Kaštany - Tábor. Na rychloměru byla navíc nastavena vzdálenost měření, což vylučuje, aby k němu došlo ještě před uvedenou křižovatkou, tedy na ulici Hradecká. Svědecké výpovědi policistů považoval prvostupňový správní orgán za věrohodné. Výstupní fotodokumentace z rychloměru navíc potvrdila, že bylo vozidlo změřeno až za přechodem pro chodce, tedy na ulici Pod Kaštany, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Spáchání přestupku měl proto prvostupňový správní orgán za spolehlivě prokazané. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí prostřednictvím právního zástupce odvolání, ve které stejně jako v žalobě namítal nedostatečné vymezení místa spáchání přestupku a rozpory v podkladech ohledně stanovení doby provedeného měření rychlosti.

VI. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
12. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
13. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
14. Žaloba **není důvodná**.
15. Žalobce v žalobě namítal nejen nedostatečné zjištění skutkového stavu věci ohledně toho, kde přesně došlo ke změření rychlosti vozidla, ale také procesní pochybení prvostupňového správního orgánu, které mělo za následek nepřezkoumatelnost a nezákonnost rozhodnutí o přestupku. Konkrétně argumentoval tím, že není z důvodu rozporuplnosti podkladů založených ve spisu a absenci řádného odůvodnění prvostupňového správního orgánu patrné, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku. Přestože byly tyto námitky uplatněny již v odvolacím řízení, žalovaný k nim podle názoru žalobce dostatečně nepřihlédl a vady prvostupňového rozhodnutí se pokusil napravit pouze v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí.
16. Pokud se jedná o námitky směřující proti absenci řádného označení místa a času spáchání přestupku, jakožto obligatorních náležitostí výroku rozhodnutí o přestupku podle dnes již neplatného ust. § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí, krajský soud k tomu uvádí následující. Předně nelze přisvědčit námitce žalobce, že žalovaný nemůže v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí rozvést či doplnit argumentaci prvostupňového správního orgánu ohledně skutkového stavu věci (hodnocení provedených důkazů) a právní kvalifikaci, pakliže se s jeho závěry ztotožňuje. V tomto ohledu je totiž nutné zohlednit, že spolu obě řízení tvoří jeden funkčně provázaný celek, a to až do okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2012-48; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). V nyní posuzované věci se pak nejednalo o situaci, v níž by žalovaný dospěl k závěru, že je prvostupňové rozhodnutí nezákonné či nesprávné. V takovém případě by totiž bylo nutné přistoupit ke změně či zrušení rozhodnutí, jak stanovuje ust. 90 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný naopak ve vztahu k otázce vymezení místa a času spáchání přestupku pouze doplnil argumentaci prvostupňového správního orgánu, a to v kontextu uplatněných odvolacích námitek.

17. Co se týče namítaného rozporu ohledně vymezení času spáchání přestupku, je nutné poznamenat, že byla tato námitka uplatněna až v odvolání. V rámci popisu skutku ve výroku prvostupňového rozhodnutí byl stejně jako ve všech předcházejících písemnostech vydaných prvostupňovým správním orgánem (příkaz, předvolání, protokol z ústního jednání) uveden čas spáchání přestupku 14:46 hod. Přestože byl odlišně stanoven ve strojově sepsaném oznámení přestupku, čímž se měl prvostupňový správní orgán z úřední povinnosti zabývat, nejedná se podle názoru krajského soudu o vadu, která by měla sama o sobě za následek nesrozumitelnost a nezákonnost rozhodnutí o přestupku. K tomu je vhodné doplnit, že se touto námitkou zabýval žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž považoval nesprávné uvedení času spáchání přestupku ve strojově sepsaném oznámení přestupku za chybu v psaní.
18. V tomto ohledu vycházel zejména z ostatních součástí policejní dokumentace, ve kterých je čas spáchání přestupku jednotně vymezen časem 14:46 hod. Krajský soud se s tímto závěrem ztotožňuje a připomíná, že ze svědeckých výpovědí policistů vyplývá, že bylo měření rychlosti rozhodného dne prováděno v dopoledních i odpoledních hodinách. Policisté sice neupřesnili, kdy bylo změřeno vozidlo žalobce, ale je třeba připomenout, že na tuto skutečnost nebyli přímo dotazováni ani oprávněnou úřední osobou, ani zmocněnkyní žalobce, která byla provedení svědeckých výpovědí osobně přítomna. Kromě toho se krajský soud ztotožňuje s argumentací žalovaného, že za věrohodný je nutné považovat zejména časový údaj obsažený v záznamu přestupku, který obsahuje automaticky zaznamenané hodnoty měřicího zařízení. Vyjma strojově sepsaného oznámení přestupku, které není na rozdíl od úředního záznamu a ručně sepsaného oznámení přestupku vyhotoveno bezprostředně po provedeném měření rychlosti, ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že byl přestupek spáchán v čase 14:46 hod.
19. Dále žalobce namítal, že nebylo v řízení spolehlivě zjištěno místo spáchání přestupku, neboť došlo ke změření rychlosti vozidla ještě před křižovatkou, a to na ulici Hradecká, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy 60 km/h. S tímto závěrem se krajský soud neztotožňuje. Předně je třeba vycházet z toho, že spáchání přestupku na ulici Pod Kaštany jednoznačně vyplývá ze všech součástí policejní dokumentace, tedy obou oznámení přestupku, úředního záznamu a záznamu o přestupku. Stejně tak oba policisté v rámci svědeckých výpovědí do protokolu k dotazům prvostupňového správního orgánu uvedli, že měřili vozidla na ulici Pod Kaštany, a to v místě za křižovatkou (přechodem pro chodce) ve směru jízdy měřeného vozidla. Pokud žalobce v tomto ohledu namítal, že policisté neupřesnili, ve kterém směru se vozidlo pohybovalo, jedná se podle názoru krajského soudu o účelovou argumentaci. V této souvislosti totiž pprap. Moravec výslovně uvedl, že měření rychlosti probíhalo až za přechodem pro chodce na ulici Pod Kaštany, nikoliv na ulici Hradecká, která se nachází až za křižovatkou.
20. Ostatně sám žalobce argumentoval v žalobě tím, že se svým vozidlem jel směrem do Brna z ulice Hradecká: „vozidlo se v okamžiku měření nacházelo před křižovatkou ulic Hradecká a Tábor (z pohledu řidiče, který přijíždí do Brna po ulici Hradecká ze směru od Svitav).“ Z toho důvodu nelze podle krajského soudu dovodit, že by žalobce směr jízdy vozidla rozporoval. Popis místa spáchání přestupku policisty pak koresponduje rovněž

s obsahem policejní dokumentace, neboť je směr jízdy měřeného vozidla shodně vymezen v úředním záznamu a ve strojově sepsaném oznámení přestupku, kde je dokonce uvedeno, že byl přestupek spáchán u domu č. 25. Na záznamu přestupku je navíc částečně viditelný nejen policisty uvedený přechod pro chodce, ale také křižovatka a teprve za ní v protisměru dopravní značka zvyšující nejvyšší dovolenou rychlost jízdy na 60 km/h. Krajský soud proto nemá žádné pochybnosti o tom, že k měření rychlosti došlo na ulici Pod Kaštany, kde je v celé délce stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/h. Za účelem prokázání spáchání přestupku pak není podstatné, kde bylo stanoviště policejního vozidla, ale ve kterém místě byla rychlost vozidla změřena. Je poté běžnou praxí, že je vozidlo bezprostředně po změření rychlosti předsunutou hlídkou zastaveno, což nebylo ani v nyní posuzované věci žalobcem důvodně zpochybněno. Z následně provedené silniční kontroly navíc byla policisty pořízena rovněž fotodokumentace žalobce a jeho vozidla, čímž byla záměna vyloučena.

21. Kromě toho žalobce namítal, že nebylo místo spáchání přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí vymezeno dostatečně určitým způsobem, aby nemohlo být zaměnitelné s jiným přestupkem. V tomto ohledu byla žalobcem zpochybněna argumentace žalovaného, že je ulice Pod Kaštany přímou pozemní komunikací, která je z obou stran ohraničena křižovatkou, aniž by se jednalo o složitou dopravní situaci. Krajský soud k tomu předně uvádí, že je nutné posuzovat určitost místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku v kontextu individuálních okolností případu. Jak již bylo uvedeno, z jednotlivých součástí policejní dokumentace a svědeckých výpovědí zasahujících policistů vyplývá, že k měření rychlosti došlo v místě křižovatky ulic Tábor – Hradecká – Pod Kaštany směrem do centra, a to v místě přechodu pro chodce. Ze stejných skutečností ostatně vycházely oba správní orgány v odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Přestože prvostupňový správní orgán tyto okolnosti do výroku rozhodnutí nepřevzal a místo spáchání přestupku vymezil pouze jako „*v Brně po ul. Pod Kaštany*“, tedy na samotné hranici přezkoumatelnosti, není podle krajského soudu jednání žalobce zaměnitelné s jiným přestupkem. Je totiž třeba připomenout, že je judikatura Nejvyššího správního soudu založena na právním názoru, že se určitost vymezení místa spáchání přestupku posuzuje ve vztahu k velikosti obce, délce pozemní komunikace, komplikovanosti dopravní situace apod., aniž by bylo vždy nutné místo spáchání přestupku vymezit s několikametrovou přesností. Důvodem je skutečnost, že se vedle času a identifikace pachatele či jeho vozidla jedná pouze o jeden z mnoha údajů, které umožňují konkretizaci přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 4 As 63/2015 – 52).
22. Žalobce a žalovaný se v této souvislosti rozcházejí v hodnocení toho, zda lze ulici Pod Kaštany považovat za pozemní komunikaci, jejíž uvedení ve výroku rozhodnutí o přestupku bez čísla popisného konkrétní nemovitosti lze považovat za dostatečně určité vymezení místa spáchání přestupku. Krajský soud je toho názoru, že žalovaný v tomto ohledu nepochybně vycházel z veřejně dostupných map, na které ve vyjádření k žalobě výslovně odkazoval. V takovém případě by bylo podle názoru krajského soudu na místě, aby dokazování o příslušné podklady doplnil (např. vytvořením snímku pomocí funkce „Print Screen“), čímž by nejen doložil základ své argumentace,

ale rovněž by umožnil žalobci vyjádřit se k objektivně zaznamenaným okolnostem dopravní situace v místě spáchání přestupku. Na druhou stranu krajský soud připomíná, že žalobce v tomto ohledu nic nenamítal a je nepochybné, že mu je s ohledem na formulaci žalobních námitek dopravní situace na ulici Pod Kaštany známa. Nad rámec uvedeného poukazuje krajský soud na skutečnost, že také Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 18. 1. 2018, č. j. 7 As 377/2017 – 20, připustil, že správní orgány mohou při zjišťování skutkového stavu věci vycházet ze znalosti místních podmínek, když uvedl, že: *„Pohledem vysvětlení uvedeného v kasační stížnosti má Nejvyšší správní soud plné pochopení pro to, že magistrátu a stěžovateli, jako orgánům obeznámeným se situací v obce Dolní Cerekev a v její části Nový Svět, nevyvstaly během správního řízení žádné pochybnosti o tom, že ať už bylo na daném úseku silnice žalobcovo vozidlo měřeno před dopravní značkou označující začátek obce Dolní Cerekev - Nový Svět nebo za ní, nacházelo se každopádně na území obce.“* Není pak podle názoru krajského soudu pochyb o tom, že také správní orgány a zdejší soud v nyní posuzované věci disponují znalostí místních podmínek ohledně městské části v blízkosti centra Brna, kde se nachází jejich sídlo.

23. V kontextu výše uvedené žalobní námitky proto musí dát krajský soud žalovanému za pravdu v tom, že ulici Pod Kaštany rozhodně nelze ve srovnání s jinými ulicemi považovat za dopravně nepřehlednou či procházející podstatnou částí území města Brna (z hlediska relevance délky pozemní komunikace srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2014, č. j. 9 As 80/2014 – 37). Vymezení místa spáchání přestupku názvem obce a ulice tak nemělo v kontextu podkladů založených ve spisu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů a zohlednění místní dopravní situace za následkem nebezpečí záměny přestupku či nesprávné právní kvalifikace.
24. Ze všech shora uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. listopadu 2018

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.
r.

samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.